

Zaaknummer : CBHO 2017/211 en 2017 211.1

Rechter(s) : mr. Borman

Datum uitspraak : 28 november 2017

Partijen : appellante en Universiteit Leiden

Trefwoorden : bindend negatief studieadvies
BNSA
hinderverklaring
persoonlijke omstandigheden
voorlopige voorziening

Artikelen : WHW: artikel 7.8b
WHW: artikel 7.66, tweede lid
Awb: artikel 8:81
Awb: artikel 8:86, eerste lid
UWHW: artikel 2.1
Regeling Bindend Studieadvies van de Universiteit Leiden:
Artikel 2.1
Regeling Bindend Studieadvies van de Universiteit Leiden:
Artikel 2.3
Regeling Bindend Studieadvies van de Universiteit Leiden:
Artikel 5.7

Uitspraak : Ongegrond; verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.4.2. Vaststaat dat appellante in het eerste jaar van haar studie 0 van de vereiste 45 nominale studiepunten van de propedeutische fase heeft behaald en dat zij derhalve niet heeft voldaan aan de norm als bedoeld in artikel 2.1 van de Regeling.
2.4.3. In hetgeen appellante heeft aangevoerd, ziet de voorzieningenrechter geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte de beslissing van het bestuur om haar een BNSA te geven, heeft gehandhaafd. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat weliswaar aannemelijk is dat appellante door de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden is gehinderd in haar studieprestaties, maar dat deze omstandigheden niet van dien aard zijn dat deze de volledige studievertraging kunnen verklaren. Uit de door appellante overgelegde hinderverklaring blijkt dat appellante is gehinderd bij het studeren en dat dit van enige invloed is geweest op haar studieprestaties, maar hieruit blijkt niet dat zij in het geheel geen studieprestaties heeft kunnen leveren. Ook uit de door appellante overgelegde verklaring van de huisarts blijkt niet dat zij door haar persoonlijke omstandigheden in het geheel geen studieprestaties heeft kunnen leveren. De voorzieningenrechter betreft bij zijn oordeel dat het gemiddelde cijfer van de door appellante afgelegde tentamens zeer laag is. Voorts betreft de voorzieningenrechter daarbij dat de plaatsvervangend voorzitter ter zitting heeft gemeld dat, de door appellante na het BNSA afgelegde tentamens, die in afwachting van deze procedure nog niet zijn geregistreerd, ook onvoldoende zijn gemaakt ofschoon appellante ter zitting heeft verklaard dat zich geen persoonlijke omstandigheden meer voor doen. Nu de persoonlijke omstandigheden er niet de enige oorzaak van zijn dat appellante niet aan de studienorm heeft voldaan, bestaat geen grond voor de stelling dat artikel 5.7 van de Regeling er aan in de weg staat haar een BNSA te geven.
Voorts bestaat geen grond voor de stelling dat niet alle persoonlijke omstandigheden bij de besluitvorming zijn meegewogen. Zoals blijkt uit de beslissing van het CBE alsook uit het verweerschrift en de poging tot een minnelijke schikking is niet alleen de hinderverklaring in het advies betrokken, maar zijn ook andere persoonlijke omstandigheden in het advies betrokken. Wat betreft de problemen met de inschrijving, waardoor appellante drie weken niet heeft kunnen deelnemen aan colleges, overweegt de voorzieningenrechter dat dit geen persoonlijke omstandigheden zijn als bedoeld in artikel 2.1. van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008.

Voorts kan appellante niet worden gevolgd in de stelling dat zij onvoldoende steun van de universiteit heeft ontvangen, omdat zij geen studieplan heeft ontvangen. Daartoe wordt overwogen dat appellante in januari 2017 door de studieadviseur is opgeroepen, waarbij de voortgang van haar studie is besproken. De studieadviseur heeft appellante geadviseerd om zich voor 1 februari 2017 uit te schrijven om vervolgens met ingang van 1 september 2017 opnieuw met de opleiding te beginnen. Dit advies is door appellante niet opgevolgd. Gelet op het geheel ontbreken van studiepunten alsmede het zeer lage gemiddelde van de afgelegde tentamens kon niet in redelijkheid van de studieadviseur worden gevergd een alternatief studieplan aan appellante aan te bieden. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, (hierna: CBE).

1. Procesverloop

Bij beslissing van 11 augustus 2017 heeft de facultaire examencommissie namens het bestuur van de faculteit Rechtsgeleerdheid aan appellante een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de door haar gevolgde bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

Bij beslissing van 8 november 2017 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld. Voorts heeft zij de voorzieningenrechter van het College verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzieningenrechter heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 november 2017, waar appellante, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo, secretaris, zijn verschenen. Voort is namens de facultaire examencommissie mr. dr. J. Robbe, plaatsvervangend voorzitter, verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Omdat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak zal de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.3. Appellante is in het studiejaar 2016-2017 begonnen met de opleiding Rechtsgeleerdheid. Bij beslissing van 11 augustus 2017 heeft het bestuur van de faculteit Rechtsgeleerdheid aan appellante een BNSA verstrekt. Het dagelijks bestuur heeft aan die afwijzing ten grondslag gelegd dat appellante 0 van de vereiste 45 nominale studiepunten van de propedeutische fase heeft behaald.

Het CBE heeft de beslissing van het bestuur gehandhaafd. Het CBE heeft daarbij onder meer overwogen dat appellante weliswaar een zogeheten hinderverklaring van de studentendecaan heeft overgelegd, waarmee is aangetoond dat zich gedurende het studiejaar persoonlijke

omstandigheden hebben voor gedaan, maar dat deze verklaring het gebrek aan behaalde studiepunten niet dekt.

2.4. Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte de beslissing van het bestuur om haar een BNSA te geven, heeft gehandhaafd. Zij voert daartoe aan dat, nu vaststaat dat persoonlijke omstandigheden zich hebben voor gedaan, artikel 5.7 van de Regeling Bindend Studietoeladingsadvies van de Universiteit Leiden (hierna: de Regeling) er aan in de weg staat om haar een BNSA te geven. Daarnaast voert zij aan dat niet alle persoonlijke omstandigheden bij de besluitvorming zijn betrokken. Volgens appellante moeten ook andere persoonlijke omstandigheden dan vermeld in de hinderverklaring worden meegewogen. Het bestuur heeft zich dus te zeer beperkt tot de hinderverklaring. In dat verband wijst zij erop dat de problemen die zij heeft ondervonden bij haar inschrijving, waardoor ze drie weken geen college heeft kunnen volgen, niet zijn meegewogen. Appellante voert verder aan dat ze onvoldoende steun van de universiteit heeft ontvangen, omdat haar geen studieplan is aangeboden.

2.4.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 2.1 van de Regeling moet een voltijdstudent aan het eind van zijn eerste jaar van inschrijving bij een bacheloropleiding minimaal 45 studiepunten hebben behaald van de propedeutische fase én hebben voldaan aan de voor de desbetreffende bacheloropleiding vastgestelde aanvullende eisen van de propedeutische fase zoals deze zijn opgenomen in de Onderwijs- en Examenregeling.

Ingevolge artikel 2.3 brengt de examencommissie in geval van persoonlijke omstandigheden een advies uit conform de procedure in artikel 5.7 en 5.8 van deze Regeling.

Ingevolge artikel 5.7 wordt aan het negatieve advies, bedoeld in artikel 3.1.7, geen afwijzing verbonden indien de in artikel 5.8 genoemde persoonlijke omstandigheden van de student, die zijn opgenomen in het dossier bedoeld onder 4.2, de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de in artikel 2 geldende normen.

2.4.2. Vaststaat dat appellante in het eerste jaar van haar studie 0 van de vereiste 45 nominale studiepunten van de propedeutische fase heeft behaald en dat zij derhalve niet heeft voldaan aan de norm als bedoeld in artikel 2.1 van de Regeling.

2.4.3. In hetgeen appellante heeft aangevoerd, ziet de voorzieningenrechter geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte de beslissing van het bestuur om haar een BNSA te geven, heeft gehandhaafd. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat weliswaar aannemelijk is dat appellante door de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden is gehinderd in haar studieprestaties, maar dat deze omstandigheden niet van dien aard zijn dat deze de volledige studievertraging kunnen verklaren. Uit de door appellante overgelegde hinderverklaring blijkt dat appellante is gehinderd bij het studeren en dat dit van enige invloed is geweest op haar studieprestaties, maar hieruit blijkt niet dat zij in het geheel geen studieprestaties heeft kunnen leveren. Ook uit de door appellante overgelegde verklaring van de huisarts blijkt niet dat zij door haar persoonlijke omstandigheden in het geheel geen studieprestaties heeft kunnen leveren. De voorzieningenrechter betreft bij zijn oordeel dat het gemiddelde cijfer van de door appellante afgelegde tentamens zeer laag is. Voorts betreft de voorzieningenrechter daarbij dat de plaatsvervangend voorzitter ter zitting heeft gemeld dat, de door appellante na het BNSA afgelegde tentamens, die in afwachting van deze procedure nog niet zijn geregistreerd, ook onvoldoende zijn gemaakt ofschoon appellante ter zitting heeft verklaard dat zich geen persoonlijke omstandigheden meer voor doen. Nu de persoonlijke omstandigheden er niet de enige oorzaak van zijn dat

appellante niet aan de studienorm heeft voldaan, bestaat geen grond voor de stelling dat artikel 5.7 van de Regeling er aan in de weg staat haar een BNSA te geven.

Voorts bestaat geen grond voor de stelling dat niet alle persoonlijke omstandigheden bij de besluitvorming zijn meegewogen. Zoals blijkt uit de beslissing van het CBE alsook uit het verweerschrift en de poging tot een minnelijke schikking is niet alleen de hinderverklaring in het advies betrokken, maar zijn ook andere persoonlijke omstandigheden in het advies betrokken. Wat betreft de problemen met de inschrijving, waardoor appellante drie weken niet heeft kunnen deelnemen aan colleges, overweegt de voorzieningenrechter dat dit geen persoonlijke omstandigheden zijn als bedoeld in artikel 2.1. van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008.

Voorts kan appellante niet worden gevolgd in de stelling dat zij onvoldoende steun van de universiteit heeft ontvangen, omdat zij geen studieplan heeft ontvangen. Daartoe wordt overwogen dat appellante in januari 2017 door de studieadviseur is opgeroepen, waarbij de voortgang van haar studie is besproken. De studieadviseur heeft appellante geadviseerd om zich voor 1 februari 2017 uit te schrijven om vervolgens met ingang van 1 september 2017 opnieuw met de opleiding te beginnen. Dit advies is door appellante niet opgevolgd. Gelet op het geheel ontbreken van studiepunten alsmede het zeer lage gemiddelde van de afgelegde tentamens kon niet in redelijkheid van de studieadviseur worden gevergd een alternatief studieplan aan appellante aan te bieden.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. Y. Soffner, als secretaris.